

УДК [006.032;351.74]:341.4

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ВЗАЄМОДІЇ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В БОРОТЬБІ З ТРАНСКОРДОННОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ

Даниленко Ю. О., Зозуля В.А.

Науковий керівник – ст. викл. Жидкова О.О.

Харківський національний університет радіоелектроніки, каф. філософії,
м. Харків, Україна

тел.: +38(063)23-94-773, +38(066)18-72-616

This work is devoted to international standards of cooperation between law enforcement agencies in combating cross-border crime. The main concepts of the topic and the possibilities of cooperation between law enforcement agencies at the international level are considered. The problems of interaction between these agencies are identified; the main one is the difference in the laws of different countries, which complicates the process of information exchange to combat criminal acts. Other problems are reviewed, what countries are doing to overcome them, and which international organizations control the process of law enforcement cooperation.

Транскордонна злочинність – це злочинні діяння, які здійснюються на території однієї держави, але мають наслідки або впливають на інші країни. Це можуть бути злочини, пов'язані з контрабандою, наркотиками, торгівлею людьми, тероризмом, фінансовими злочинами та ін. Особливості транскордонної злочинності полягають у тому, що вони потребують співпраці між державами та правоохоронними органами для їх виявлення та припинення.

Міжнародні стандарти взаємодії правоохоронних органів в боротьбі з транскордонною злочинністю є важливими для забезпечення ефективної боротьби з цим видом злочинності. Стандарти включають у себе правила, процедури та механізми співпраці між державами та правоохоронними органами в області боротьби з транскордонною злочинністю. Одними з таких стандартів є: Конвенція ООН проти транскордонної організованої злочинності, яка була прийнята у 2000 році; Конвенція ООН проти корупції від 31 жовтня 2003 р.; Конвенція РЄ про кіберзлочинність від 23 листопада 2001 р.; Рамкове рішення Європейської ради ЄС про європейський ордер на арешт і процедуру передачі осіб між державами-членами від 13 червня 2002 р. та ін. Ці стандарти також визначають права та обов'язки правоохоронних органів у міжнародній взаємодії та сприяють створенню сприятливих умов для обміну інформацією та доказами [1].

Організація взаємодії правоохоронних органів на міжнародному рівні включає в себе взаємодію між державними органами та правоохоронними агенціями різних країн. Для цього створюються спеціальні міжнародні механізми взаємодії, такі як міжнародні договори, спільні розшуки та

розслідування, обмін інформацією, навчання та інші заходи. Важливою складовою міжнародної взаємодії є співпраця з міжнародними організаціями, такими як Інтерпол, Європол, ООН, ЄС та інші.

Попри те, що існують міжнародні стандарти взаємодії правоохоронних органів в боротьбі з транскордонною злочинністю, існують певні проблеми у цій області. Наприклад, різниця в законодавстві різних країн, що може ускладнювати обмін інформацією та співпрацю, недостатній рівень співпраці між різними правоохоронними органами та міжнародними організаціями, існує брак фінансування та ресурсів, необхідних для проведення розслідувань та боротьби з транскордонною злочинністю. Недостатній обмін інформацією між правоохоронними органами, який призводить до неефективної боротьби з транскордонною злочинністю та ускладнює процес розслідування злочинів.

Практика взаємодії правоохоронних органів в різних країнах світу різна, але в цілому можна виділити декілька спільних аспектів. Наприклад, багато країн мають спеціальні підрозділи, які займаються виключно транскордонною злочинністю та співпрацюють з правоохоронними органами інших країн.

Продовжуючи аналіз, можна зазначити, що у кожній країні взаємодія правоохоронних органів має свої особливості. Наприклад, у США взаємодія між федеральними і штатними правоохоронними органами забезпечується спільним координаційним центром. У країнах Європейського Союзу взаємодіють національні правоохоронні органи та органи ЄС, такі як Європейська поліцейська служба та Європейське агентство з лікарських засобів [2].

Крім того, дієвість взаємодії правоохоронних органів залежить від багатьох факторів, таких як наявність адекватної правової бази, наявність необхідних ресурсів та технічного обладнання, рівень професійної підготовки працівників, а також політичної волі влади. Недостатня увага до цього може призвести до порушення взаємодії правоохоронних органів та недосягнення бажаних результатів в боротьбі з транскордонною злочинністю.

Отже, для ефективної боротьби з транскордонною злочинністю необхідно не лише розробляти нові технології та стратегії, але й забезпечувати дієву взаємодію правоохоронних органів, використовуючи світовий досвід та міжнародні стандарти.

Список використаних джерел

1. Interpol. (2021). About INTERPOL. Retrieved from <https://www.interpol.int/>

2. United Nations Office on Drugs and Crime. (2021). Global Programme on the Implementation of the Doha Declaration. Retrieved from <https://www.unodc.org/unodc/index.html>